

POSTANOWIENIE

30 stycznia 2025 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Maciej Kowalski

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 30 stycznia 2025 r. w Warszawie
zażalenia W.P.

na postanowienie Sądu Najwyższego - Izba Cywilna
z 24 czerwca 2024 r., I CSK 930/24,
w sprawie z wniosku B.B.
z udziałem W.P.
o podział majątku wspólnego,

odrzuca zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 24 czerwca 2024 r., I CSK 930/24, Sąd Najwyższy odrzucił skargę kasacyjną uczestnika W.P. na postanowienie Sądu Okręgowego w Białymstoku z 18 października 2023 r. Zażalenie na powyższe postanowienie Sądu Najwyższego wniósł uczestnik zarzucając naruszenie art. 398⁶ § 3 w zw. z art. 398⁶ § 2 w zw. z art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c., art. 45 ust. 1 w zw. z art. 31 ust. 3, w zw. z art. 2, art. 179 Konstytucji, art. 6 ust. 1 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności i art. 47 Karty Praw Podstawowych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Katalog postanowień, które podlegają zaskarżeniu zażaleniem do Sądu Najwyższego określony jest w art. 394¹ § 1 i 1¹ k.p.c. Wyliczenie to ma charakter wyczerpujący. Postanowienie, które zostało zaskarżone przez uczestnika, nie

zostało w przepisie tym wymienione, co skutkuje niedopuszczalnością zażalenia. Zauważyć należy, że zarówno § 1, jak i § 1¹ art. 394¹ k.p.c., odnoszą się do orzeczeń sądów pierwszej i drugiej instancji. W orzecznictwie Sądu Najwyższego wyjaśniono natomiast, że postanowienia Sądu Najwyższego nie podlegają zaskarżeniu co wynika z ustrojowej pozycji tego Sądu (zob. np. postanowienie SN z 26 stycznia 2024 r., III CZ 457/22).

Odrzucenie środka prawnego czyni zbędnym odnoszenie się do zarzutów w nim podniesionych - nie podlegają one bowiem merytorycznemu rozpoznaniu. Ubocznie należy jedynie zauważyć, że powołany przez uczestnika wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 1 lipca 2008 r., SK 40/07 (OTK-A 2008, nr 6, poz. 101), w którym uznano, że art. 398⁶ § 2 i 3 w zw. z art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. w zakresie, w jakim przewiduje odrzucenie - bez wezwania do usunięcia braków - skargi kasacyjnej niespełniającej wymagań określonych w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c., jest niezgodny z art. 45 ust. 1 w zw. z art. 31 ust. 3 i art. 2 Konstytucji, dotyczył regulacji k.p.c. w brzmieniu z chwili orzekania. Art. 398⁴ k.p.c. uzyskał aktualną treść w wyniku nowelizacji dokonanej ustawą z dnia 19 marca 2009 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego (Dz.U. z 2009 r., Nr 69, poz. 593), zatem przywołany wyrok Trybunału Konstytucyjnego nie odnosi się do jego obecnego brzmienia.

Z przytoczonych względów, na podstawie art. 398⁶ § 3 w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c., orzeczono jak w sentencji.

Maciej Kowalski

(M.M.)

[a.ł]

